

Педагогічні КАДРИ

газета

ЗАСНОВАНА У ЖОВТНІ 1929 РОКУ

№ 8 (1642) КВІТЕНЬ 2014 РОКУ

НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА

Фотокадр місяця

11 квітня 2014 року в Національному педагогічному університеті імені Михайла Петровича Драгоманова відбувся гала-концерт щорічного Міжуніверситетського фестивалю-конкурсу аматорського мистецтва "Фарт"

ФІОЛЕТОВИЙ ДЕНЬ В НПУ

отримали брошури з інформацією про першу допомогу у разі необхідності людям-епілептикам, та фіолетові стрічки, які на знак солідарності й розуміння кріпили на одяг. З роздатковим матеріалом допоміг у проведенні акції "Фонд батьків дітей-аутистів".

За словами самих драгомановців, епілептики нічим не відрізняються від інших. Медицина не стоїть на місці, і ліки дають змогу таким людям не відчувати себе обділеними у чомусь. Їм дуже потрібне наше розуміння, підтримка й увага. Кожен свідомий громадянин повинен мати хоча б трішки інформації, щоб у разі необхідності надати першу допомогу. Будьте солідарними!

Олександра ДУДКО,
прес-служба університету

ЩОРОКУ 26 березня відзначається Всесвітній день солідарності з людьми, хворими на епілепсію. На жаль, сьогодні ця недуга вражає людей все більше і більше. Студенти Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, а зокрема Інституту корекційної педагогіки та психології, які за фахом вчать працювати з такими дітками й дорослими людьми, ініціювали акцію на підтримку хворих на епілепсію "День фіолетової стрічки".

Драгомановці, не на жарт стурбовані ситуацією в суспільстві, вирішили провести своєрідний "лікнеп" з наданням першої допомоги у гуманітарному корпусі університету, що на вулиці Тургенівська 8/14, та у навчальному корпусі на вулиці Освіти, 6. Там вже старалися студенти Інституту соціальної роботи та управління. Всі бажаючі

РЕКТОР ЗУСТРІВСЯ З НОВИМ ПОКОЛІННЯМ НАУКОВЦІВ-ДРАГОМАНОВЦІВ

28 квітня 2014 року ректор Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, академік Віктор Андрущенко зустрівся зі студентами-переможцями Всеукраїнського туру конкурсу студентських наукових робіт з природничих, технічних та гуманітарних наук, який проводився під егідою Міністерства освіти і науки України, та їх науковими керівниками.

Цьогоріч студенти Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова вибороли дев'ять призових місць. Кілька днів тому на засіданні Вченої Ради вищу призерам вручили срібні медалі Михайла Драгоманова та відзнаки "Драгомановська родина" від університету, грамоти й фінансові заохочення.

Сьогоднішня зустріч передбачала детальніше знайомство з молодими науковцями та їхніми майбутніми пошуками. Віктор Андрущенко глибше дізнавався про кожну переможну роботу, актуальність і новизну її теми та відзначав неабияку вагомість результатів досліджень. Ректор і проректори університету високо оцінили здобутки студентів і подякували їм та їх науковим керівникам за достойне представлення вишу і наукових шкіл НПУ на всеукраїнському рівні.

Звісно, поважні вчені побажали молоді не зупинятися на досягнутому й продовжувати дослідження та будувати свою наукову кар'єру.

"Я бачу, як ви всі закохані в науку, і мені приємно це відзначити, – наголосив ректор, – але ще важливіше, щоб ви змогли зосередити навколо себе й іншу молодь вишу, стати такими своєрідними міні-центрами наукового мислення кожного інституту, який представляєте". Науковий шлях – це складна клопітка робота, що не кожному під силу, але саме в університеті є неабияка можливість відкрити у кожному вміння і талант до цього, переконаний Віктор Петрович. Популяризувати престиж сучасного науковця повинна саме молодь, яка здатна стати джерелом нових ідей, натхненником нестандартних думок і тез. Адже в сучасну епоху саме інтелект є рушієм прогресу цивілізації.

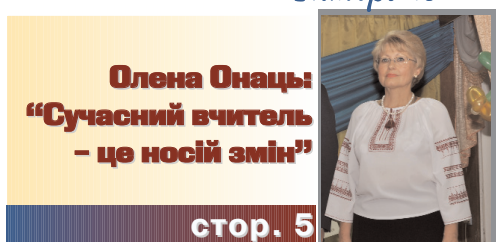
Вчена рада

Почесні
професори
університету

стор. 3

Інтерв'ю

Олена Онаць:
"Сучасний вчитель
– це носій змін"

стор. 5

Новини підрозділів

Я люблю Україну

стор. 7

ЗІ СТУДЕНТАМИ НПУ ЗУСТРІЛАСЬ ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО

8 квітня 2014 року зі студентами Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова зустрілась відомий політичний діяч, Прем'єр-міністр України у 2005, 2007–2010 рр. Юлія Тимошенко. Спількування пройшло у форматі “запитання – відповідь”. Такий відкритий діалог дав змогу студентам отримати відповіді і пояснення на злободенні питання молоді.

Вже на початку зустрічі Юлія Тимошенко аргументувала свій вибір саме Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, його студентського й викладацького складу для спілкування. За словами Юлії Володимирівни, зараз у країні, якщо не стоїть, то повинно стати пріоритетом виховання нової людини, яка через серце пропускає все і буде новий світ. Саме педагоги стоять у витоків такого виховання, забезпечують його протягом усього життя людини, готують нову еліту держави.

“На ваші плечі лягає питання виховання нової людини. Вона мусить бути перш за все людиною, яка не сприймає подвійні стандарти. Це мусить бути людина, яка розрізняє добро і зло”, – наголосила Юлія Тимошенко, вважаючи завдання виховання людини одним із ключових аспектів реформування держави.

“Драгомановці – це велика педагогічна родина, яка працює на благо Його Величності Вчителя, – зазначив під час зустрічі ректор університету, академік

Віктор Андрущенко, – і тому наша велика мрія і завдання – підняти соціальний статус вчителя, імідж цієї професії в нашій державі”. Для цього, на думку Віктора Петровича, потрібні спільні зусилля і громадян країни, і педагогів-науковців, і влади. Тому підтримка для сільського вчителя з боку державних провідних політиків особливо важлива й необхідна.

За переконаннями экс-прем'єр-міністра, в Україні загалом потрібно змінити стосунки між людиною, громадянським суспільством і всією машиною влади. А молодь у такій системі повинна брати участь в управлінні країною. *“Я вважаю, що тільки люди, які мають інтелект, знання, бажання і волю навести порядок в державі, можуть все змінити через своє право брати участь в реальному управлінні”, – наголосила Юлія Тимошенко.*

Студентство активно включилося до діалогу та цікавилось здебільшого питаннями, що турбують усю молодь країни: щодо фінансової підтримки студентів з боку держави, першого робочого місця, можливості працевлаштування за спеціальністю за конкурентоспроможну платню й чимало іншого.

Юлія Тимошенко підтримала ідею студентів щодо розробки законопроекту про перше робоче місце, у роботі над яким візьме участь ініціативна група молоді.

Прес-служба університету

ДРАГОМАНОВЦІ ПОСПІЛКУВАЛИСЬ З ЕКС-ГОЛОВОЮ СЛУЖБИ ЗОВНІШНЬОЇ РОЗВІДКИ УКРАЇНИ МИКОЛОЮ МАЛОМУЖЕМ

16 квітня 2014 року студенти Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова мали можливість поспілкуватися з кандидатом у Президенти України, экс-головою Служби зовнішньої розвідки України, генералом армії Миколою Маломужем.

Відкриваючи зустріч, ректор Драгомановського університету **Віктор Андрущенко** зауважив, що теперішня напружена ситуація на сході і півдні України кожного громадянина змушує шукати відповіді на чимало болючих запитань. Микола Григорович – один з тих, хто чи не найбільше поінформований та може дати чіткі й достовірні відповіді. Це ще одна можливість для молоді об'єктивно оцінювати події в державі та у міжнародному просторі.

Спілкуючись з молоддю, Микола Маломуж особливий акцент зробив на вихованні нової людини для нового суспільства, яке сформувалося протягом останніх місяців в Україні. Така особистість мусить стати носієм високоморальних культурних цінностей. На думку пана Маломужа, це забезпечить гармонійний розвиток суспільства й держави. Адже в усіх суспільних сферах повинні працювати лише професіонали. За такими професіоналами слід йти до університетів, де найпрогресивніші наукові школи, що забезпечують поступ цивілізації, та, безумовно, молодь, яка не лише її рушій, але й основа.

Загалом найбільше студентство цікавили питання щодо антитерористичної кампанії на сході України, ескалації конфлікту та можливих загроз початку війни. Генерал висловив свої думки з цього приводу і запевнив, що за умови певних чітких і правильних дій українських силовиків, спільних дипломатичних зусиль є велика можливість уникнення військового бойового конфлікту.

Що стосується безпосередньо педагогічної і вчительської сфери України, пан Маломуж відзначив великий поступ драгомановців на світових теренах створенням та реалізацією Педагогічної Конституції Європи. У свою чергу кандидат у Президенти України взяв зобов'язання перед майбутніми педагогами докласти усіх зусиль для підняття престижу й соціального іміджу професії Вчителя в сучасному суспільстві.

Співпраця

НАГОРОДИЛИ МАНІВЦІВ

До 200-ліття від дня народження Т. Шевченка Інститут української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова спільно з Малою академією наук (МАН) учнівської молоді Київської області оголосив конкурс науково-дослідних та творчих робіт “Тарас Шевченко – володар у царстві духу” серед учнів навчально-виховних закладів Київської області.

8 квітня в актовій залі гуманітарного корпусу НПУ відбулося нагородження понад 40 переможців МАН Київської області в номінаціях “Літературознавство”, “Літературна творчість” та “Образотворче мистецтво”. Майбутніх науковців привітали голова Президії Малої академії наук учнівської молоді Київської області професор **Володимир Сергієнко**, в. о. директора Київського обласного комунального позашкільного навчального закладу “Мала академія наук учнівської молоді” **Тетяна Петровська**, викладачі кафедри української літератури Інституту української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка та образотворчого мистецтва Інституту педагогіки та психології.

Незважаючи на юний вік, члени МАН мають за плечима

невеликий досвід наукової роботи. Вони репрезентували тези своїх робіт та уривки власних літературних творів. Завідувач кафедри української літератури професор **Володимир Погребенник** відзначив найкращих, запевнив усіх в тому, що досвід написання наукових робіт стане дуже вдалою платформою для наступних звершень, а також вказав на переваги та недоліки всіх проаналізованих ним робіт, аби в подальшому учасники тільки вдосконалювались.

Також переможцям було запропоновано опублікувати тези своїх наукових робіт в щорічному студентському науковому збірнику.

Та йшлося не тільки про науку, а й про мистецтво. МАНівців привітали камерний оркестр під керівництвом професора **Василя Федоришина**, ансамбль “Купава” та студентський театр “Вавилон”, який презентував актуальну виставу за мотивами твору Тараса Шевченка “Кавказ”, а також студентка II курсу Інституту української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка **Юлія Писаренко** музичною композицією.

Після завершення програми школярам та майбутнім абітурієнтам провели невеличку екскурсію поверхами університету та відповіли на всі запитання щодо навчання та студентського життя драгомановців. Сподіваємося побачити талановитих МАНівців наступного року вже на студентських лавах у затишних аудиторіях Інституту української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка.

РЕКТОРИ З ПОЛЬЩІ ТА БОЛГАРІЇ СТАЛИ ПОЧЕСНИМИ ПРОФЕСОРАМИ УНІВЕРСИТЕТУ

На урочистому засіданні Вченої Ради Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова 17 квітня 2014 року у присутності поважних вчених, академічного корпусу вишу мантиї і дипломи Почесних професорів вручили ректору Академії спеціальної педагогіки імені Марії Гжегожевської у Варшаві **Яну Лащіку** та ректору Софійського університету імені Климента Охридського **Івану Ілчеву**.

Засідання відкрив очільник Драгомановського університету, доктор філософських наук, професор **Віктор Андрущенко**. Ректор привітав академічну спільноту, викладачів і студентів НПУ, поважних гостей з Франції, Почесного сенатора Українського вільного університету, почесного професора в галузі зв'язків з громадськістю та комунікації **Моріца Гунцінгера** (Німеччина), Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Болгарія в Україні **Красіміра Неделчева Мінчева** зі святом – обранням у Почесні двох великих науковців, поважних педагогів з дружніх нам країн, друзів і партнерів університету, які вже кілька років поспіль підтримують прекрасні стосунки з українськими освітянами, забезпечують тісне співробітництво між викладацьким і студентським колективами навчальних закладів.

У традиції драгомановських Вчених рад таке засідання відкриває студентським гімном "Гаудеамус" Національний заслужений академічний український народний хор імені Григорія Верьовки під диригуванням художнього керівника, Героя України, народного артиста України, проректора-директора Інституту мистецтв НПУ **Анатолія Авдієвського**.

Під загальні оплески мантию й диплом ректор і студенти НПУ одягнули доктору природничих наук, дипломованому фізику, астронавту, ректору Академії спеціальної педагогіки імені Марії Гжегожевської у Варшаві **Яну Лащіку**.

Слова вітання пану Лащіку від усієї педагогічної спільноти України, від Національної академії педагогічних наук України в особі **Василя Кременя** висловила учений секретар НАПН України, доктор педагогічних наук, професор **Неля Ничкало**.

У власній доповіді Почесний професор Ян Лащик подякував драгомановцям за надану йому честь, за тісне співробітництво, що вже протягом довгих років налагоджене між двома університетами, і з цього часу стане ще більш плідним та результативним. У Варшаві давно дуже цінують українських вчених-педагогів, особливо професорів і наукові школи

Драгомановського вишу. Чимало наукових проєктів, що виконуються спільно колегами з Польщі і України, мають результати міжнародного масштабу і рівня.

Драгомановці запросили пана Лащіка частіше навідуватися до Києва та в НПУ, прочитати кілька публічних лекцій для студентів і викладачів університету, адже для драгомановців це буде справжня честь.

Ще одну мантию та диплом Почесного професора вручили талановитому історіку державницького значення, який докладає чимало зусиль для розвитку болгарської освітньої системи, підняття престижу вченого на світовому просторі, ректору Софійського університету імені Климента Охридського **Івану Ілчеву**.

Слова вдячності і вітань пану Ілчеву висловила доктор філологічних наук, професор, академік **Любов Мацько**. У програмі співробітництва між двома університетами Любов Іванівна досить часто відвідувала Болгарію та саме Софійський університет. За словами академіка, навіть у архітектурі цього прекрасного вишу збереглася часточка душі великого патрона Драгомановського університету **Михайла Драгоманова**. За збереження пам'яті українського культуротворця, громадського діяча Драгоманова українські педагоги безмежно вдячні своїм болгарським колегам.

Іван Ілчев детальніше розповів Драгомановській родині про освіту в Болгарії, труднощі й перемоги навчального закладу, який сам очолює, подякував за надану йому честь бути причетним і входити до відомої вже на світовому освітянському просторі Драгомановської родини. Пан Ілчев побажав педагогам з НПУ багато сил життєвих і творчих нових перемог, здобутків, досягнень, адже, на думку болгарського ректора, в українців ще все попереду і, якщо працювати і вірити, то все обов'язково вдасться.

Найщирішими й найприємнішими подарунками для гостей стали пісні рідною мовою у виконанні великого народного хору імені Г. Верьовки.

Одухотворені й задоволені члени Вченої Ради та гості залишали залу й обіцяли обов'язково приїхати знову з лекціями та науковими проєктами.

Людмила КУХ,
прес-служба університету

ДРАГОМАНОВКА – УЧАСНИЦЯ ПАРАОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР У СОЧІ

7 квітня 2014 року в Інституті корекційної педагогіки та психології Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова відбулася зустріч з чудовою дівчиною, спортсменкою, членом збірної України з біатлону, учасницею Параолімпійських ігор в Сочі, студенткою IV курсу ІКПП Ольгою Прилуцькою. Дівчина розповіла про свою спортивну кар'єру.

Ольга виступала в складі української збірної з біатлону. Незважаючи на значні вади зору, студентка йшла до перемоги й зайняла почесне 4 місце. До бронзи не вистачило лічених хвилин, оскільки перед самим стартом отримала травму ноги. Але, як кажуть спортсмени, головне увійти в першу шістку. До великого спорту дівчина потрапила не так давно. Професійно займається спортом майже 5 років. Ще зі школи Оля мріяла пов'язати своє життя з музикою. Вокал, фортепіано, гітара та інші музичні інструменти опанувала, але все-таки спорт переміг.

Спортсменка встигає і навчатися, і тренуватися. Адже дирекція Інституту завжди ставиться з розумінням до захоплення студентів і, звичайно ж, підтримує їх.

З перемогою студентку привітав директор Інституту, доктор педагогічних наук, професор, дійсний член Національної академії педагогічних наук України, заслужений юрист України **Віктор Синьов**. Від дружнього колективу Інституту вручив спортсменці золоту прикрасу на щастя та квіти. І, звичайно ж, побажав не опускати руки, а йти далі до визначеної мети.

Прийшов привітати спортсменку й директор спортивного клубу "Олімп" НПУ, доцент **Олександр Питомець**.

Доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри тифлопедагогіки **Євгенія Синьова** побажала Ользі ще багато перемог, адже вона як ніхто знає про проблеми порушення зору і розуміє всі складності, пов'язані з цим.

Не залишився осторонь Інститут фізичного виховання. Його представили досвідчені викладачі: професор, завідувач кафедри фізичного виховання і спорту **Олександра Дубогай** та старший викладач **Олена Булейченко** підтримали параолімпійку, адже в спорті вони майже все життя і знають вагу і цінність кожної медалі.

Увесь колектив університету вітає драгомановку, бере з неї приклад та бажає нових і нових успіхів!

Олександра ДУДКО,
прес-служба університету

Творча зустріч з арабським письменником

Презентації

16 квітня 2014 року в Інституті іноземної філології відбулася зустріч з арабським письменником, мандрівником, професором та засновником Центру дослідження арабської та ісламської цивілізації – **Абдульрахманом Махмуд Аль Махмудом**. На зустрічі, яка проходила арабською мовою, були присутні студенти 1-3 курсів Інституту іноземної філології, які вивчають арабську мову, та всі бажаючі.

Було презентовано навчальний посібник "Класична арабська література". Книга привернула увагу студентів-сходознавців та спонукала до активного спілкування з автором. Філологи охоче ставили запитання про творчість письменника та культурну спадщину його народу. Абдульрахман Махмуд Аль Махмуд поділився своїми найкращими враженнями про Україну, розповів про свої плани.

Професор Абдульрахман запропонував студентам-арабістам творчу співпрацю – написати статті арабською мовою про українських письменників. Ці матеріали буде опубліковано в його новій книзі про Україну. Наприкінці зустрічі письменник подарував студентам навчальні книги з авторським підписом. У відповідь студенти інституту подарували гостеві книгу про наш університет.

Микита КОРНІЄНКО,
студент III курсу Інституту іноземної філології

ТРИ ЮВІЛЕЇ Й ОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ

20 березня 2014 року у гуманітарному корпусі Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова відбулася Всеукраїнська наукова конференція “Українська мовна особистість”. Конференцію організовано Інститутом української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка до 200-річчя від дня народження Тараса Григоровича Шевченка, 25-річчя кафедри стилістики української мови та ювілею завідувача кафедри, академіка **Любові Мацько**.

Ректор університету академік **Віктор Андрущенко** від імені усіх освітян привітав з ювілеями кафедри стилістики української мови та її очільницю-ювілярку **Любові Мацько** – академіка НАПН України, доктора філологічних наук, професора. *“Драгомановський університет пишається такими вченими й академіками, як Любов Іванівна, – зазначив ректор. – Ми щасливі, що маємо можливість працювати поруч із Вами, вчитись у Вас, наслідувати Вас”*.

Віктор Петрович відзначив досягнення науково-дослідної школи функціональної лінгвістики української мови та лінгводидактики і методики викладання української мови в основній та старшій ланках середньої школи й у вищій школі, керівником якої з 1988 року є Любов Мацько. Подякував за усі наукові праці, книги, підручники й посібники, якими пані Любов збагатила ниву української мовознавчої науки. Від колективу НПУ за рішенням Вченої Ради Любов Іванівну нагородили Золотою медаллю Михайла Драгоманова та Подякою ректора вишу.

Із вітальним словом виступили також перший проректор університету з навчально-виховної роботи та економіки, член-кореспондент НАПН України, професор **Олег Падалка**, проректор з навчально-методичної роботи гуманітарних інститутів, професор **Богдан Андрусишин**. Від імені Інституту соціології, психології та соціальних комунікацій привітав

кафедру член-кореспондент НАН України, професор **Володимир Євтух**.

Увесь колектив кафедри отримав теплі вітання від колег, зокрема від завідувачів кафедр (професора **М. Я. Плющ**, професора **С. В. Шевчук**, професора **О. О. Ісаєвої**, професора **Л. Ф. Мірошниченко**).

Особливо приємною була увага до наукових здобутків кафедри відділу стилістики та культури мови Інституту української мови НАН України. Зокрема з побажанням подальших наукових злетів виступила керівник відділу – доктор філологічних наук, професор, член-кореспондент НАН України **Світлана Єрмоленко**.

Давню дружбу кафедри стилістики української мови з кафедрою сучасної української мови Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка засвідчив її керівник – доктор філологічних наук, професор, видатний поет **Анатолій Мойсієнко**. До вітань приєдналися поет-пісняр **Андрій Демиденко**, завідувач кафедри української мови Київського університету імені Бориса Грінченка **Станіслав Караман**, завідувач лабораторії навчання української мови, професор **Ніна Голуб** та інші.

Віктор Жадько відзначив здобутки кафедри у вивченні мови і стилю творів Тараса Григоровича Шевченка.

Конференція пройшла у піднесеній атмосфері любові й поваги до української мови, культури, традицій рідного народу. Серед когорти поважних вчених-мовознавців яскраво виділялося й коло молоді, що вже впевнено демонструє свої здобутки під керівництвом мудрих вчителів.

Колектив кафедри стилістики української мови ІУФТАЛТ імені Андрія Малишка

Нові формати

НАЙЯСКРАВІШОЮ подією цієї весни в Інституті управління та економіки освіти став “Місяць менеджменту”, який тривав 4 тижні: з 01.04.2014 до 25.04.2014. Протягом цього часу студентам випала унікальна можливість не лише поглибити свої теоретичні знання в області управління, а й поспілкуватися з видатними “практиками” менеджменту та взяти участь у ряді цікавих конкурсів.

Стартував проект із проведення олімпіади з менеджменту для студентів 4-5 курсів. Щотижня студентам пропонувалися кращі книги видатних практиків управлінської думки, презентувалися біографії найвідоміших фахівців менеджменту та аналітиків, таких як Стів Джобс, Коїмбатурський Прахалад, Стівен Кові, пропонувалися пізнавальні фільми тощо. Цікавою особливістю “Місяця менеджменту” стало те, що в ньому із задоволенням брали участь як українські, так і іноземні студенти з Китаю.

Крім того, було організовано зустріч із топ-менеджерами К. Деевою (директором з персоналу ПАТ “OTIS” Україна), Д. Дідо (фінансовим директором ПАТ “OTIS” Україна) та О. Блаудзевич (віце-президентом Українського союзу промисловців і підприємців), які в рамках коротких презентацій із задоволенням ділилися досвідом зі студентами та відповідали на усі їх запитання.

У насичений графік студентів входили конкурс “Краща інсталяція менеджменту”, кінопанорама короткометражних фільмів про управління, виставки “Франчайзинг в Україні”, круглий стіл “Сучасні тенденції менеджменту”, брейн-ринг, ділова гра із засадами метафоричного менеджменту, “день навпаки” та інші не менш цікаві заходи.

Нам же вдалося поспілкуватися з одним із організаторів “Місяця менеджменту”, заступником директора з організаційно-виховної роботи Інституту управління та економіки освіти – Брязкун Валентиною Вікторівною.

– Отже, Валентино Вікторівно, в історії нашого молодого інституту практика проведення місяця менеджменту є абсолютно новою. Як виникла ідея проведення такої масштабної події?

– Насправді в нашому Інституті уже доброю традицією

стало проводити тижні, присвячені різноманітним темам. А оскільки заходів було заплановано дійсно багато, то ми вирішили провести цілий місяць менеджменту. Так ми не лише звільнили студентів від надмірного навантаження, адже навчальний процес ніхто не відмінює, а й змогли втиснути у щільний графік усе задумане.

– Організація такого масштабного заходу вимагає хорошої, злагодженої роботи цілого колективу. Чи є у Вас команда одностайних, котра допомагала Вам в організації місяця менеджменту?

– Звичайно, самостійно керувати подібним проектом надзвичайно важко. Проведенням “Місяця менеджменту” ми займалися разом з колегами Я. М. Курган, заступником директора з наукової роботи та міжнародних зв'язків, та Н. Ю. Луценко, а також нам допомагали студенти Інституту.

– Які найважливіші моменти чи перешкоди траплялись Вам на шляху організації проекту?

– Мабуть, єдиною перешкодою стала відсутність фінансування проекту, але у нас було надзвичайно велике бажання створити щось нове та оригінальне, тому спільними зусилля-

Гран-прі

“Зал проводжав оваціями...”

Уже всьоме колоритна Одеса приймала талантів на Міжнародному фестивалі-конкурсі “Sunny Fest”. Цього року конкурс проходив з 27 по 29 березня. За підтримки голови ППО студентів НПУ імені М. П. Драгоманова Станіслава Цибіна спробувати свої сили та захистити честь рідної альма-матер поїхали і ми – Народний вокальний ансамбль “Купава”.

Впродовж двох запеклих конкурсних днів на сцену вийшло близько 50 колективів та сольних виконавців. Учасники змагались у найрізноманітніших жанрах: хореографічному, вокальному, інструментальному, театральному. Весь наш колектив з нетерпінням чекав на гала-концерт, що мав стати справжнім апогеєм конкурсу. Саме тут повинні були визначити найкращих у своїх жанрах. Нашій радості не було меж, коли ми дізнались, що стали окрасою фестивалю-конкурсу “Sunny Fest” 2014 і отримали найвищу нагороду – Гран-прі. Зал проводжав нас оваціями.

Та ці чудові дні в Одесі не були б такими, якби не підтримка і теплий прийом зі сторони первинних профспілкових організацій студентів ОНУ імені І. Мечникова та Одеського політехнічного університету. Вони зробили все, щоб ми почували себе як удома. Окрім конкурсної програми, ми встигли побувати в наймальовничіших куточках Одеси та побачити багато цікавого.

Дякуємо за незабутні враження усім тим, хто підтримував нас у ці дні. Маємо надію, що і надалі будемо радувати небайдужих своїми перемогами.

Тетяна ХОМИЧ

ми ми досягли надзвичайних результатів, а завдяки потужній підтримці студентів будь-які перешкоди зводились нанівець.

– Як оцінюєте проведення місяця менеджменту загалом? Усе пройшло відповідно до задумів?

– Усі заплановані заходи було проведено на високому рівні. Звісно, були деякі труднощі з організацією зустрічей з топ-менеджерами, адже вони надзвичайно зайняті люди, і інколи в останній момент доводилося вносити зміни у розклад та переносити презентації, але уміння швидко реагувати в кризових ситуаціях – це те, чого ми в першу чергу навчаємо наших студентів, тому вчасно зреагувати та відкоригувати напружений графік вдавалося завжди.

– Які із проведених заходів, на Вашу думку, виявились найбільш яскравими та особисто Вам запам'ятались найбільше?

– Місяць видався справді насиченим, і цікавого було багато. Особисто мені, мабуть, найбільше запам'ятається ділова гра з засадами метафоричного менеджменту. Вона настільки сподобалась учасникам, що із відведених на неї 3 годин часу було проведено аж 5, і навіть після того студенти не хотіли розходитися по домівках.

– Насамкінець, чи не бажаєте поділитися планами на майбутнє: чи очікувати любителям менеджменту подібних заходів у наступному році?

– Поки планувати щось конкретне рано, хоч задумів є безліч. Наразі ми провели опитування, опрацьовуємо фідбек від студентів Інституту. Набиратимемось вражень та ідей і в наступному році обов'язково організуємо ще масштабніший проект.

– Дякуємо Вам за розмову!

Ірина ДАРМИЦЬ

ОЛЕНА ОНАЦЬ: “Сучасний вчитель – це носій змін”

Олена Онаць за роки роботи стала відомим фахівцем з питань шкільної освіти. Після спілкування з Оленою Миколаївною стає зрозуміло, що школа живе не таким спокійним життям, як здається на перший погляд.

– Олено Миколаївно, розпочати розмову хотілося б з популярної нині теми – освітній менеджмент. Більше десяти років тому ви стояли у витоків одного з перших в Україні проєктів, спрямованого на втілення в практику цього питання.

– В Україні директор школи – це посада, а не професія. Протягом довгого часу на цю посаду призначали кращого вчителя. Але не кожен вчитель-професіонал може стати ефективним директором, управлінцем, менеджером та лідером колективу. Курси та школи резерву керівників, які працюють у регіонах України, роблять певний внесок у підготовку директора школи до управлінської діяльності, але це не фахова підготовка, яка підкріплюється і знаннями, і відповідними документами, і рівнем заробітної плати. Адже директору необхідно вільно володіти управлінськими компетенціями, бути майстром-управлінцем, швидко та ефективно вирішувати різнопланові питання, підтримувати доброзичливу атмосферу у колективі, створювати комфортні умови для реалізації інноваційно-творчого потенціалу вчителів та учнів закладу. Саме фахова професійна управлінська підготовка може забезпечувати ефективну діяльність директора школи, яка допоможе успішно виконувати модернізовані та, власне, й традиційні управлінські функції.

У світі давно переконалися, що директор школи є ключовою фігурою в освіті і в школі, тому дуже важливо, що необхідність професійної управлінської підготовки зрозуміли насамперед керівники навчальних закладів. Більше десяти років тому Асоціація керівників шкіл України (яку я маю честь очолювати протягом багатьох років) спільно з провідними українськими науковцями та разом з Асоціацією керівників шкіл Голландії та вченими Амстердамського університету у 2000–2003 р. реалізували українсько-голландський проєкт “UEDEM” – “Україна – Нідерланди. Освіта і менеджмент”. Результатом роботи став модернізований навчальний план підвищення кваліфікації керівників шкіл, навчальний посібник “Освітній менеджмент”, а також “Базовий стандарт професійної діяльності директора школи”, який на той час був лише в п'яти країнах Європи. У цьому документі є відповіді на три важливих питання: “Що треба зробити, щоб стати директором?”, “Як стати успішним директором?”, “Для чого це потрібно робити?”. Стандарт є мірилом професійних сил та потенційних можливостей тих, хто збирається стати директором школи, він є мотиватором для особистісного та професійного зростання керівника через три основні складові, а саме: знання, вміння, професійна готовність і культура. При підготовці навчального посібника було опрацьовано велику кількість джерел, але готових відповідей відразу не було. Тоді разом з голландськими колегами ми почали проводити неодноразові мозкові штурми (називали цей процес “розхитуванням човника”). Ми зрозуміли, що кожен має пропустити все через своє внутрішнє усвідомлене “я”. Створений нами навчальний посібник не просто адаптований до українських реалій, він спеціально спрямований на особливості управлінської діяльності українського директора школи. Найбільшу увагу приділено таким важливим питанням: бачення стратегії та розвитку; керівництво і моніторинг освітнього процесу; мотивація та управління персоналом; управління розвитком та фінансами; управління якістю освіти, маркетинг та зв'язки з громадськістю; психолого-управлінське консультування; питання внутрішньої і зовнішньої комунікації, яка, до речі, для європейців не була настільки актуальною. В наших реаліях керівнику слід уміти переконати не лише шкільний колектив, а й зовнішнє освітньо-культурне середовище, вище керівництво, батьків, громадськість.

На завершальному етапі проєкту в українській магістратурі з'явилась спеціальність “Керівник навчального закладу”, і тому ми вважаємо, що це сталося багато в чому завдяки нашій праці.

Учасниця Парламентських слухань

Олена Онаць очолює школу понад 20 років

– Сучасні учні сприймають все по-іншому. Як на виклики часу відповідає школа?

– Ціком погоджуюсь, що сучасні діти все сприймають по-іншому, і про це необхідно знати кожному вчителю і директору школи. Ми намагаємося орієнтуватися у своїй діяльності на чотири складові сучасної освіти, що визначені ЮНЕСКО. Перша складова – вчитися. Це означає, що школа повинна вчити дитину вчитися. Акцент робиться на мотивації до пізнання та самопізнання, розвиток критичного мислення та інтелекту, уміння працювати в команді, здатність спілкуватися іноземними мовами з метою ефективної комунікації. Друга складова – бути, вона означає формування особистісного ставлення до всього, це поведінка, організаційні та життєві цінності. Третя складова передбачає формування активної життєвої позиції, відповідальності, моральності. Четверта складова – жити. Це означає – жити і працювати разом, у співпраці, у партнерській взаємодії. Виховання на загальнолюдських цінностях, для більшої моральності суспільства, збереження культурної світової і національної спадщини, партнерство між школами ставлять перед сучасною школою глобальні завдання: школа стає головним чинником у вирішенні питання життєздатності нашої цивілізації в умовах швидкого технологічного прогресу. І це не пусті слова. У Європі дуже популярний лозунг: “Думай глобально! Дій локально!”. Таким він має стати і в нас.

Що конкретно робимо? Для забезпечення викликів часу у школі поглиблено вивчається англійська мова, з другого класу – російська, з п'ятого класу – німецька. Відповідно до Державного стандарту цього навчального року інформатику почали вивчати учні другого класу. (Раніше вивчалась лише в десятому і одинадцятому класі). Крім того, в програмі курсу трудового навчання теж передбачені інформаційно-комунікаційні технології, а в старшій школі з'явився новий предмет – “Технології”. Проєктується розвивально-виховний зміст навчання, спрямований на розумовий, духовний, фізичний, психічний, соціальний, громадянський, підприємницький, особистісний розвиток, підготовку дітей та учнівської молоді до професійного самовизначення і вибору майбутньої успішної професії: 1-4 класи – розвиток навичок самопізнання та професійних орієнтирів школярів; 5-8 класи – діагностика та навчання професійному самовизначенню в підлітковому віці; 9-11 класи – особистісна готовність до вибору професії. Крім обов'язкових предметів, у початковій школі інтегровано вивчаються: “Будь розумним і кмітливим”, “Пізнай себе”, “Сенсомоторика”, “Гімнастика для рук і очей”, “Партнерство”, “Ділове спілкування”,

“Самопізнання”, “Психогімнастика”. У 5-9 класах: “Суб'єкти ринку”, “Рациональна поведінка”, “Економічні системи”, “Людина і світ професій”, “Психогімнастика”, “Особистісна готовність до вибору професії”. 10-11 класи вивчають спецкурси та факультативи: “Людина і праця”, “Самодіагностика профілю майбутньої професії”, “Побудова кар'єри”, “Громадянська освіта”, “Основи інтелектуальної власності”, “Ділова англійська”, “Країнознавство”, “Англійська література” та інші. Школа підключена до мережі Інтернет та Всеукраїнської мережі “Щоденник.ua”. Учні беруть активну участь у всеукраїнських та міжнародних конкурсах, олімпіадах, фестивалях, конференціях, ділових іграх, брейн-рингах, різноманітних заходах учнівського самоврядування, проєктах тощо. У школі ефективно працюють клуби, гуртки, секції: “Колаж” ЦТ “Шевченківець”, “Цікава астрономія”, Євроклуб, спортивні танці, баскетбол, футбол, хор, карате. Ще з 1967 року в школі працює музей 56-ї

навчатись упродовж життя. Сучасні загальноосвітні навчальні заклади, виконуючи соціальне замовлення, висувають високі вимоги до змісту професійної діяльності та особистості педагога. Підготовка у вищому навчальному закладі дає можливість отримати лише базовий рівень професійної компетентності, тому саме в школі відбувається становлення вчителя, формування його професійної психолого-педагогічної компетентності. Велика роль учителя полягає в тому, що він має бути тим, хто “веде” (адже саме таке перше пояснення поняття “педагог”). Усі його ролі перелічити важко. Він є суб'єктом соціально-педагогічних реформ, розробником і керівником навчально-виховних проєктів, лідером, діагностом, консультантом і організатором навчально-пізнавальної діяльності учнів. Функцій у школі у нього дуже багато: вчитель-предметник, класний керівник, керівник гуртка чи клубу, культурорганізатор. А часто і мама чи тато, і нянька, і психолог, і друг...

Кажуть, що професія вчителя дається від бога, а решта професій – похідні від неї. Цілком з цим погоджуємося. При таких вимогах надзвичайно важливим для кожного вчителя, а особливо молодого, є атмосфера у навчальному закладі, сприятливий мікроклімат, підтримка адміністрації та колег, культура міжособистісного спілкування, і це вже завдання адміністрації школи та педагогічного колективу. Справжні вчителі люблять свою професію і багато працюють над собою, здійснюють дослідно-експериментальну пошукову роботу, працюють у творчих групах, методичних об'єднаннях тощо. Така наша доля або, як ми кажемо, спосіб життя. До

речі, у нашому колективі є цікаві напрацювання, які сприяють розвитку професійної компетентності вчителя, його особистісного зростання, педагогічної майстерності, за такими темами: “Роль професійної компетентності вчителя у формуванні громадянської культури учнів”, “Формування науково-методичної та педагогічної культури керівника і вчителя”, “Концепція професійного саморозвитку молодого вчителя”, “Методика і програми спостереження психологічних процесів на уроці та аналіз уроків” та інші. В багатьох сучасних школах велика увага приділяється проєктній діяльності, ми також це широко практикуємо. Коли дитина під керівництвом учителя, а потім і самостійно готує та захищає проєкт, то вона набагато глибше вивчає і засвоює матеріал. Вагомою є роль учителя, але його сприйняття сучасними дітьми тільки тому, що вчитель старший і має освіту, так просто не відбувається. Нині вчитель повинен довести своє право знаходитись в класі. Діти цінують цікавих та інтелектуальних, тому вчителю важливо не лише знати свій предмет, а й вміти його пода-

На уроці з профорієнтації

Школа живе не таким спокійним життям, як здається на перший погляд

гвардійської танкової бригади, який дав путівку в життя таким нині відомим журналістам, як Сергій Рахманін та Віталій Портников.

– Зараз робиться акцент на техніці, але чи не втрачається важливість ролі вчителя?

– Сучасний вчитель – це носій освітніх і суспільних змін. Роль учителя, а скоріше ролі, є сьогодні надзвичайно важливими. Держава та суспільство висувають до сучасного вчителя високі вимоги, це спонукає його до саморозвитку, самовдосконалення, до пошуку нових форм роботи, нових технологій, форм і методів роботи, побудови партнерських відносин “рівний-рівному”. Звичайно, хотілося б, щоб і турбота держави по відношенню до вчителя була адекватною.

Сучасний учитель повинен не тільки вміти оперувати власними знаннями. Він повинен бути готовим змінюватися сам, пристосовуватися до нових потреб ринку праці, оперувати і управляти інформацією, швидко приймати рішення, активно й творчо діяти,

ти. Нещодавно шестикласники повідомили мені свій висновок про молодого вчителя, який нещодавно почав працювати у нашій школі. Вони сказали, що вчитель знає предмет, але ще немає досвіду викладання, “не вміє вчити”. Хоча їхню думку можна вважати дещо суб'єктивною, але варто замислитись і керівництву школи, і вчителю. Діти люблять, коли вчитель не лише освічений, а й гарний, як зовнішньо, так і внутрішньо. Важливо, щоб з ним можна було спілкуватися про щось додатково, крім предмета. Хоча важливо не втратити межу – стосунки не мають звестись до панібратства, повинна залишитись дистанція. Особливо це стосується молодих учителів. Те, що пробається старшою вчителю, наприклад, менторський тон чи зауваження, молодому вчителю діти не пробають.

– Дякую за розмову!

Спілкувався
Сергій РУСАКОВ

УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ РОМАН

Редакція газети “Педагогічні кадри” провела акцію “Університетський роман”. За її умовами слід було подати свою романтичну історію, яка пов’язана з університетом.

Публікуємо найкращі тексти і світлини, які були надіслані. Також нагадуємо, що всі надруковані студентські роботи беруть участь в конкурсі на створення авторської роботи “Дотиком пера”. Результати конкурсу будуть оприлюднені в червні цього року.

ОДИН ДЕНЬ З ЖИТТЯ

ВИЙШЛА з університету на вулицю. Під ногами легко похрускіє вже останній у цьому році сніг, рюкзак б’ється об спину в такт крокам, а у вухах волає Oasis “Rock’n’Roll Star”. Завжди любила такі хвилини, коли в голові ще невизначений план дій, що робити з часом, який ти нахабно викроїв з учбового розкладу, а з горла виривається легеньке медитативне підмукикування в такт музиці.

Відчула знайоме дзижчання в кишені, з телефонної трубки долинає вислуханий десятками ночей голос і знайомий до болю, до мікротональності. “Хей, привіт! Ти де зараз? Я в головному корпусі”. Вітання шукачам пригод: остаточний курс обрано, тримайте штурвал міцніше, натягніть нарешті шапку на вуха і прямуйте в бік будівлі на розі бульвару Шевченка та вулиці Пирогова, а далі стежки реальності вже самі кудись завертатимуть.

Чимчикую знайомими коридорами до центрального холу. Люди, люди. У більшості допитливий та трохи заклопотаний вираз на обличчі. Набивши сумку конспектами та наполовину зім’ятими пачками цигарок, вони все кудись прямують, шукають чогось. А я шукаю тебе. Вловлюю периферійним зором знайомий силует на диванчику зліва. І все ж дещо в цьому світі лишається незмінним, наприклад єгипетські піраміди чи твоє постійно скуповжене волосся. Потроху підкрадаюся: чудовий момент застати тебе знезацька, допоки ти читаєш. Здається, Гессе цього разу, чи ні? Підходжу впритул, злегка пхаю твою ногу своєю. У відповідь зустрічаю осаяливу посмішку, точно так, як рік тому, коли ми пробірались крізь снігові замети під час першого знайомства. “То куди подамось?” – допитуюся, паралельно падаючи в м’які лапи дивану. “Підемо пити каву, а далі вже щось придумамось”. Хапаєш мене за руку й тягнеш до кавового автомату. Мені завжди подобалося, як ти тримаєш мою долоню: достатньо сильно, але в той же час якимось м’яко та по-домашньому тепло. Першого разу ти взяв мене за руку, коли допомагав мені спускатися слизькими сходами на вихід до Північної платформи на вокзалі. З того часу не відпускав жодного разу. Я навіть час пам’ятаю: 20:30, ще десять хвилин лишалося до відправлення мого потягу. Та й важко було не запам’ятати, коли у мене серце стрибало в горлі.

Автомат повільно наповнює паперову ємність чимось, що зветься “Ірландське віскі”. Ти сам обрав його, швидко тицьнувши пальцем на першу-ліпшу кнопку, допоки я тільки тягла свою руку до панелі. У цьому увесі ти – безлімітне постачання несподіванок на цілий день, навіть якщо це стосується таких дрібниць, як вибір кави. Нехай так. Новий досвід – завжди новий досвід, якщо не помиляюсь, Coldplay про щось таке співали.

Повільно тягнемо трохи обважнілі від втоми ноги на четвертий поверх. Крок, крок, крок. Ти без упину про щось теревениш, а я ледь стримуюся, аби не приснути зі сміху й не порозливати каву по всіх усядах. Опускаємось на лавку біля вікна – один з тих зручних спостережних пунктів, з яких ти можеш без жодних перешкод споглядати перехожих на вулиці, а по той бік скла про це не матимуть жодної здогадки. На декілька хвилин настає тиша, що подеколи переривається чийось покашлюванням у найближчій аудиторії. Інколи ти просто замовкаєш, зачудований потоком життя, що, здається, нестримно просочується крізь кожну пору твого тіла. В такі моменти найкраще затамувати дихання та помовчати, аби відчути сповна цілісність моменту. Добре, що ти це розумієш. Добре, що я це розумію. Саме тому, тихо посьорбуючи каву, ми дивимось на засніжених людей за вікном, подеколи обмінюючись поглядами.

Я давно звикла, що ми мислимо в одній площині. Спочатку це було приємною несподіванкою, наразі перетворилось на константу. У знайомих частенько округлюються очі, коли ми завершуємо речення один за одного, я ж здебільшого в такі моменти посміхаюсь або ж лишаюсь інертною, як графітний електрод. Хоча, зізнатись чесно, подеколи це дратує, коли я перебуваю в лихоманці народження ідеї, а ти приходиш і буквально зриваєш її у мене з язика. Від реакції з мого боку, вартої пера ранніх оповідань Кінга, мене утримує глибоке дихання та лічба. Я вдихаю на повні груди й рахую до десяти. Я рахую до двадцяти. Я рахую до тридцяти.

З стану легкого заціпеніння та споглядання в одну точку мене витягує звук глухих кроків поруч. Купка студентів (з вигляду першокурсників) рішуче тупцює в пошуках необхідної аудиторії. Я, трохи нахмурившись, проводжаю їх поглядом, й ти це помічаєш. Що там казав Фромм? Коли ти любиш одну людину, ти зобов’язаний любити все людство. О’кей, я і буду любити, лише б воно не заважало ділити цей момент з тобою.

Ти розповідаєш мені про Французьку революцію, заповнюючи прогалини десь в моїй черепній коробці, бо здебільшого зі шкільного курсу історії за той період я ніч не пам’ятаю. Хоча виклад історії саме у твоєму варіанті робить її достобіса привабливою, адже кожна дата та кожен факт обов’язково доповнені жартом, будь то відкриття Америки чи смерть Папи Римського (за смішки над останнім щиро каюся, хоча, по правді кажучи, смерть завжди здавалась мені чимось безглуздим та комічним).

У цьому увесі ти – безлімітне постачання несподіванок на цілий день, навіть якщо це стосується таких дрібниць, як вибір кави.

Здається, час оселився десь у паралельному Всесвіті відносно того місця, де ми перебуваємо. Я не відчуваю його. Так, дзвенить дзвінок, відмірюючи огризки розміром у годину двадцять, за вікном сонце хилиє промені до обрію, люди поруч приходять та йдуть, але це відбувається ніби поза вакуумом, в якому я означила нас з тобою. Подумки порівнюю створену в мозку ізольовану систему з язичницьким колом, яке наші пращури креслили, аби вберегтися від злих духів. Цікава аналогія, треба якось записати до нотатника, хоча... Від чого мені оберігати нас з тобою? Здається, що ні від чого, хоча всередині щось зхворено ворухиться та гризе, бо подеколи те, що виникло між нами, бачиться мені настільки крихким та тендітним, що не піддається означенням класичної фізики.

Ми розмірено теревенимо, а ти торкаєшся моєї руки, гладь волосся, вичеплюєш нанометри субстанції всередині, що подеколи називають душею, і сповнюєш її умиротворенням, зцілюєш. Я полегло й втомлено зітхаю, немов все життя до того я несла камінний хрест на особисту Голгофу – і саме зараз, саме в цю хвилину це завершилось і отримало сенс. І я знову відправляюся в далеку гавань споконвічних людських пошуків, аби щоразу знаходити омріяний спокій разом з тобою. Напевно, це саме те, що зветься...

Юлія СУХЕНКО,
студентка III курсу

ДОЗВОЛЬТЕ ОДРУЖИТИСЯ

ДЕСЯТИЙ рік навчання у школі став переламним у моєму житті. Змінилось ставлення до творчості, освіти, громадської діяльності. А головне, що змінилось ставлення самого до себе.

Будівля Палацу дитячої та юнацької творчості стала важливим місцем моєї реалізації, і не тільки. Чому саме вона? Бо я займав посаду голови районної ради старшокласників і часто там бував. Виходячи з того, що більшість нашої команди є випускниками, було вирішено провести вибори у лідерський склад самоврядування. Тоді все й почалося. Тоді я познайомився з чудовою дівчиною. Вона прийшла вчасно. Попрохала мене провести її до актової зали, де й проходив сам конкурс, який виявився для неї нескладним. Далі – спільна праця, юнацький гумор, ліричні прогулянки, цілковите розуміння одне одного, пригоди, ентузіазм, котрий став удвічі сильніший.

Пройде зовсім мало часу з моменту першої зустрічі, як багато хто почне називати нас “президентською родиною”, керуючись в цьому нашими шкільними посадами. Багато в чому в своїй поетичній і журналістській діяльності я також завдячую їй. Наше спілкування славиться різноманітністю, обго-

ворення проблемних питань сприяють появі нових неочікуваних думок та вчать прислуховуватись до слів іншого.

Після спільних двох щасливих років важливим кроком був саме вступ до вищого навчального закладу. Ми переймалися тим, що подальше навчання може нас роз’єднати, але Інститут філософської освіти і науки НПУ імені М. П. Драгоманова допоміг в цій ситуації. Шкільні спогади залишили нам більше, ніж фрагментарні уривки, а цілі на майбутнє допомагають ще міцніше цінувати одне одного, сприяючи спільно втілювати задумане та бути відвертими. В житті справді відбувається все в поспіху, але, як не дивно, в нашому випадку це на краще. “Я кохатиму завтра сильніше, а сьогодні як востаннє”, – цей вигаданий і, на перший погляд, парадоксальний вислів характеризує моє ставлення до Івони Балик. Саме вона є моєю єдиною супутницею і коханою.

Іванно, кохаючи тебе, я щасливий. Сьогодні я обійму тебе так, як ще ніколи раніше, і прошепчу на вухо, що завтра кохатиму ще більше і ніколи не розчарую.

Дмитро ЛЕБЕДИНСЬКИЙ,
студент I курсу

Новини підрозділів

Я ЛЮБЛЮ УКРАЇНУ

Студенти Інституту управління та економіки освіти Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова вирішили підтримати усіх українців у висловленні своєї любові до Батьківщини, патріотичного духу й національної свідомості. В Інституті з'явилася "Стіна

любви до України", прикрашена виготовленими власноруч українськими дівочими віночками, стрічками й фото зі студентських флешмобів. А дівчата-студентки тепер красуються на парах у вишиванках. Приурочили все це до Тижня української мови і культури в Інституті.

Фотопривітання

Студенти Драгомановського університету вирізняються творчим підходом до подій, тому до Дня всіх закоханих підготували фотопривітання. Студенти II курсу Катерина Носова (фотограф) та Вікторія Хоменко (художник) зробили серію світлин, які показують почуття і емоції молоді.

ЯК ДРАГОМАНОВЦІ КАЛИНУ САДИЛИ...

Цієї суботи студенти та викладачі Інституту філософської освіти і науки Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова біля гуманітарного корпусу вишу, наче в пісні співається, посадили калину. Ініціатором заходу виступила Студентська рада, яка приурочила акцію до 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка та 9-річчя Інституту філософської освіти і науки.

Завершуючи урочисту подію, бо в українських традиціях – це одна з найсвятковіших церемоній, директор Інституту, професор **Іван Дробот** побажав усім студентам процвітання і любові. "Калина символізує красу і силу, – підкреслив очільник Інституту. – Вона є символом єднання українського народу, що нині так потрібно кожному з нас".

ДРАГОМАНОВЦІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

3 квітня 2014 року українці відсвяткували 96 річницю від дня народження Олеся Терентійовича Гончара. Традиційно у цей день поціновувачі творчості зібралися в парку біля пам'ятника письменнику. Вшанувати пам'ять прийшли студенти, зокрема й магістри Інституту української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка, письменники-спілчани, сім'я Олеся Терентійовича та просто небайдужі люди.

До слова запрошували **Михайла Слабошпицького, Петра Кононенка, Оксану Кобелецьку** – доцента кафедри української літератури Інституту української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка, та інших спілчан, а також лауреаток літературної премії імені Олеся Гончара – студенток університету імені Т. Г. Шевченка. Слово від студентства мала **Вікторія Осіпова**, магістрантка ІУФ та ЛТ імені Андрія Малишка.

Письменники згадували Олеся Терентійовича як письменника, колегу, друга, громадянина-патріота... Про минуле, сьогоднішнє і майбутнє, про неймовірний внесок Валентини Данилівни Гончар, завдяки якій були опубліковані щоденники письменника, про долю України... "Гончар був нашою українською совістю, закутою, але совістю!"

